EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 27.10.2021
COM(2021) 665 final

2021/0343 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2014/59/EU, pokud jde o obezřetnostní přístup ke skupinám globálních systémově významných institucí se strategií řešení krize ve více subjektech a metodiku nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[1] (nařízení o kapitálových požadavcích) stanoví společně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[2] (směrnice o kapitálových požadavcích) obezřetnostní regulační rámec pro úvěrové instituce působící v Unii. Nařízení o kapitálových požadavcích a směrnice o kapitálových požadavcích byly přijaty v reakci na finanční krizi v letech 2008–2009 za účelem posílení odolnosti institucí působících ve finančním sektoru EU, přičemž převážně vycházejí z globálních standardů dohodnutých s mezinárodními partnery EU, zejména s Basilejským výborem pro bankovní dohled.

Nařízení o kapitálových požadavcích bylo následně pozměněno s cílem odstranit zbývající nedostatky v regulačním rámci a provést některé zbývající prvky reforem finančních služeb na globální úrovni, které jsou zásadní pro zajištění odolnosti institucí. Zásadní revizi provedl „balíček opatření ke snížení rizik“, který Evropský parlament a Rada přijaly dne 20. května 2019 a který byl zveřejněn v Úředním věstníku dne 7. června 2019. Tento balíček zahrnoval mimo jiné změny rámce Unie pro řešení krize bank prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879[3], kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[4] (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877[5], kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014[6] (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876[7], kterým se mění nařízení o kapitálových požadavcích.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).

4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 226).

6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

Tato reforma zavedla v Unii mezinárodní standard celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC) pro globální systémově významné instituce (G-SVI), který Rada pro finanční stabilitu přijala v listopadu 2015[8], a posílila uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL) pro všechny instituce usazené v Unii.

Standard TLAC vyžaduje, aby instituce G-SVI držely dostatečný objem závazků vysoce absorbujících ztráty (použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů), aby byla zajištěna hladká a rychlá absorpce ztrát a rekapitalizace v případě řešení krize. Provedení standardu TLAC v právu Unie, konkrétně prostřednictvím změn nařízení o kapitálových požadavcích, zohlednilo stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL) specifický pro jednotlivé instituce, stanovený ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank[9]. Oba soubory pravidel jsou navíc úzce propojeny, zejména prostřednictvím křížových odkazů ze směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí na nařízení o kapitálových požadavcích. Například směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí obecně pro výpočet a vyjádření MREL používají celkovou míru expozic a celkový objem rizikové expozice vypočtené podle nařízení o kapitálových požadavcích. Oba požadavky by proto měly být chápány jako vzájemně se doplňující prvky společného rámce[10]. Tento revidovaný rámec by měl lépe zajistit, aby k absorpci ztrát a rekapitalizaci bank docházelo prostřednictvím soukromých prostředků, jakmile se tyto instituce dostanou do finančních potíží a následně bude zahájeno řešení krize. TLAC a MREL jsou proto nezbytné pro účinné řízení bankovních krizí a snížení jejich negativního dopadu na finanční stabilitu a veřejné finance. TLAC a revidovaná pravidla o MREL se v Unii staly použitelnými dne 27. června 2019, respektive dne 28. prosince 2020.

V souladu s mezinárodními standardy uznává právo Unie jak strategii řešení krize v jednom subjektu, tak strategii řešení krize ve více subjektech[11]. Na základě strategie řešení krize v jednom subjektu je krize řešena pouze v jednom subjektu skupiny, obvykle v mateřském podniku („subjekt řešící krizi“), zatímco jiné subjekty skupiny, obvykle fungující dceřiné podniky, nejsou do řešení krize zařazeny. Ztráty těchto dceřiných podniků se namísto toho převedou na subjekt řešící krizi a kapitál se přesune do dceřiného podniku. To zajišťuje, že dceřiné společnosti mohou pokračovat v bezproblémovém fungování i po dosažení okamžiku neživotaschopnosti. Každý subjekt řešící krizi tvoří „skupinu řešící krizi“, a to společně s dceřinými podniky, které k němu patří a které samy nejsou subjekty řešící krizi. V rámci strategie řešení krize ve více subjektech může být řešen více než jeden subjekt z bankovní skupiny. V důsledku toho může v rámci bankovní skupiny existovat více než jeden subjekt řešící krizi, a tudíž více než jedna skupina řešící krizi. Základní zásadou přístupu k řešení krize ve více subjektech je umožnit řešení krize dané skupiny řešící krizi proveditelným a

---

8 Rada pro finanční stabilitu, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet* (Zásady týkající se kapacity pro absorpci ztrát a rekapitalizaci u globálních systémově významných bank (G-SVB) v případě řešení krize, specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC)), 9.11.2015.

9 Konkrétně nařízení o kapitálových požadavcích předpokládalo nový požadavek na kapitál a způsobilé závazky pro ty instituce, které byly určeny jako G-SVI, zatímco *navýšení* pro tyto instituce G-SVI specifické pro danou instituci, jakož i požadavek specifický pro instituce, které nejsou institucemi G-SVI, byly zavedeny prostřednictvím cílených změn směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

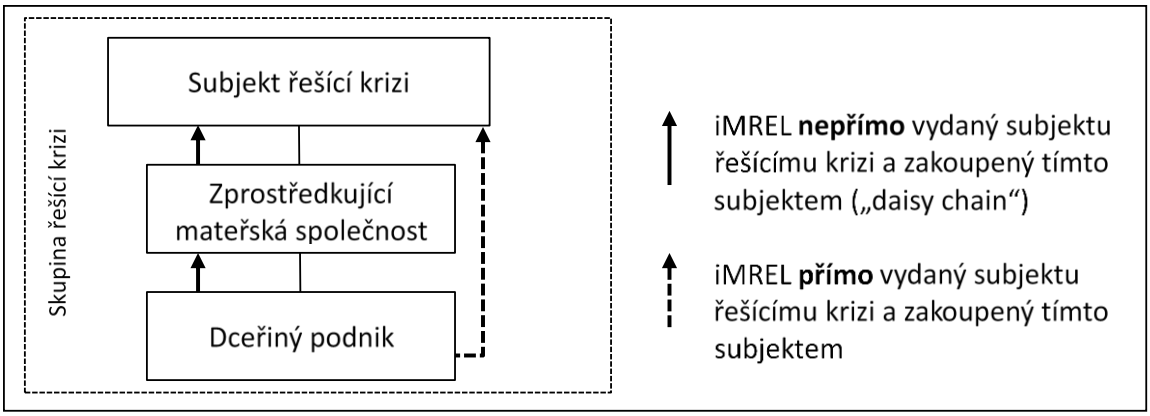
10 16. bod odůvodnění nařízení (EU) 2019/876, 2. bod odůvodnění směrnice (EU) 2019/879 a 2. bod odůvodnění nařízení (EU) 2019/877.

11 4. bod odůvodnění směrnice (EU) 2019/879.

důvěryhodným způsobem, aniž je ohrožena způsobilost k řešení krize jiných subjektů a skupin řešících krizi v téže konsolidované bankovní skupině.

Revidovaný rámec pro řešení krize bank stanoví, že minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky pro subjekty řešící krizi by měl být stanoven na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi („externí MREL“)[12]. Kromě toho tento rámec určuje, jak by měla být rozdělena schopnost absorpce ztrát a schopnost rekapitalizace *v rámci* skupin řešících krizi (dále jen „interní MREL“)[13].

Podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank musí být finanční nástroje způsobilé pro interní MREL zpravidla v držení subjektu řešícího krizi, což je obvykle mateřský podnik[14]. Smyslem tohoto pravidla je zajistit, aby schopnost dceřiného podniku absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace byla poskytnuta jeho mateřskou společností, tj. subjektem řešícím krizi. Mateřská společnost může držet nástroje způsobilé pro interní MREL buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi (viz obrázek níže). Možnost, aby nástroje byly mateřskou společností upsány rovněž nepřímo prostřednictvím zprostředkujících subjektů, byla odůvodněna skutečností, že povinnost splnit interní MREL by neměla zbytečně měnit stávající způsoby financování bankovních skupin, kde je financování za účelem nabytí takových nástrojů rozděleno podle vlastnických řetězců a distribuováno dceřiným podnikům napříč skupinou prostřednictvím zprostředkujících subjektů, a nikoli přímo mateřskými společnostmi (subjekty řešícími krizi).

Obrázek: Upsání nástrojů způsobilých pro interní MREL (přímo nebo nepřímo)

12 Článek 45e směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

13 Článek 45f směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Tento požadavek se označuje jako „interní“ s ohledem na skutečnost, že způsobilé nástroje musí být obecně financovány interně v rámci bankovní skupiny, a to nejvyšší mateřskou společností dceřiné společnosti.

14 Ustanovení čl. 45f odst. 2 písm. a) bodu i) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank rovněž umožňuje považovat za způsobilé pro interní MREL ty *závazky*, které jsou vydány stávajícímu akcionáři, který není součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou jím zakoupeny, a to pokud výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad dceřiným podnikem. Kromě toho čl. 45f odst. 2 písm. b) bod ii) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank umožňuje, aby byl interní MREL splněn jiným *kapitálem* než kmenovým kapitálem tier 1, jenž je vydán subjektům, které nejsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo je takovými subjekty zakoupen, pokud výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi podle článků 59 až 62 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad dceřiným podnikem.

S cílem uvést do praxe postup nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL v rámci skupin řešících krizi, rovněž označovaný jako postup „daisy chain“ (využití řetězové vlastnické struktury), a zajistit, aby byl spolehlivý z hlediska obezřetnosti, pověřili spolunormotvůrci Evropský orgán pro bankovnictví (EBA), aby vypracoval návrhy regulačních technických norem, a Komisi, aby na tomto základě přijala akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví metodika pro toto nepřímé vydávání způsobilých nástrojů[15]. Podle mandátu směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank by tato metodika měla:

- umožnit řádný převod ztrát z dceřiných podniků na jejich nejvyšší mateřskou společnost (subjekt řešící krizi) a řádný převod kapitálu z této mateřské společnosti na dceřiné podniky,
- zajistit, aby se schopnost dceřiného podniku absorbovat ztráty nezapočítávala i pro účely splnění interního MREL ze strany zprostředkující mateřské společnosti, a
- zajistit, aby její výsledek byl rovnocenný výsledku přímého upsání způsobilých nástrojů vydaných dceřinými podniky ze strany nejvyšší mateřské společnosti (subjektu řešícího krizi).

Orgán EBA od začátku roku 2020 pracuje na tomto návrhu regulačních technických norem na základě režimu odpočtů v souladu s mandátem stanoveným ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a doporučeními v příslušných mezinárodních normách[16]. Režim odpočtů vyvinutý orgánem EBA předpokládá, že nástroje způsobilé pro interní MREL vydané dceřinými podniky subjektu řešícímu krizi prostřednictvím zprostředkující mateřské společnosti by měly být plně odečteny od objemu vlastní kapacity pro interní MREL zprostředkující mateřské společnosti. Tento přístup k odpočtu byl považován za přístup, který je nejvíce v souladu s podmínkami, jež jsou stanoveny v mandátu směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, a přispívá k uvedení rámce interního MREL do praxe[17].

Metodika vypracovaná orgánem EBA byla předmětem veřejné konzultace[18]. Zpětná vazba z konzultací ukázala obecnou podporu návrhu regulačních technických norem, ale upozornila na několik nesrovnalostí mezi požadavky na přenesení pravomoci stanovenými ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a stávajícími obezřetnostními pravidly stanovenými v nařízení o kapitálových požadavcích. V dopise Evropské komisi ze dne 25. ledna 2021[19] proto orgán EBA uvedl, že interakce mezi směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízením o kapitálových požadavcích neumožní uplatnění obezřetnostního přístupu,

---

15 Ustanovení čl. 45f odst. 6 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

16 Rada pro finanční stabilitu, *Guiding Principles on the Internal Total Loss-absorbing Capacity of G-SIBs (‘Internal TLAC’)* (Hlavní zásady týkající se celkové interní kapacity G-SVB pro absorpci ztrát („interní TLAC“)), 6.7.2017. V rámci tohoto režimu by nástroje způsobilé pro interní MREL vydané dceřiným podnikem a upsané zprostředkujícím mateřským podnikem byly plně odečteny od způsobilých nástrojů vydaných zprostředkující mateřskou společností za účelem splnění jejího vlastního interního MREL.

17 Při své práci orgán EBA rovněž zvážil jiné přístupy, ale vyloučil je jako neslučitelné s ustanoveními směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank o interním MREL nebo kvůli jejich nedostatečné obezřetnosti nebo jednoduchosti.

18 EBA/CP/2020/18, 22. července 2020, k dispozici na adrese: https://www.eba.europa.eu/calendar/eba-consults-technical-standards-indirect-subscription-mrel-instruments-within-groups

19 EBA-2020-D-3378, 25. ledna 2021, k dispozici na adrese: https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Correspondence%20with%20EU%20institutions/2021/962427/2021%2001%2025%20Letter%20to%20J%20Berrigan%20re%20Art%2045f%286%29%20BRRD%20%28daisy%20chains%29.pdf

který je nezbytný pro splnění mandátu tak, jak bylo původně zamýšleno. Přesněji řečeno, orgán EBA konstatoval, že nařízení o kapitálových požadavcích neumožňuje odpočet nástrojů způsobilých pro interní MREL a následné použití vhodné rizikové váhy ve výši nula procent ve všech případech, které jsou relevantní pro mandát podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Podobné problémy byly zjištěny v oblasti požadavku na pákový poměr podle nařízení o kapitálových požadavcích. Tato situace by podle orgánu EBA vedla nejen k nesouladu mezi obezřetnostním rámcem a rámcem pro řešení krize bank, ale byla by rovněž v rozporu s požadavkem mandátu směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank dosáhnout rovnocenného výsledku jako při přímém upisování. Dospělo se k závěru, že požadavky směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nelze splnit bez dodatečných ustanovení, která regulační technické normy nemohou obsahovat samy o sobě, ale je nutno spíše použít text úrovně 1, který je upřesní.

Kromě potřeby uvést do praxe nepřímé upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL byly od doby, kdy se v roce 2019 začal uplatňovat revidovaný rámec TLAC/MREL, určeny i některé další problémy související s řešením krize[20]. Tyto problémy se týkají především regulačního přístupu ke skupinám G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech, včetně těch skupin, které zahajují řešení krize ve více subjektech a které mají dceřiné podniky ve třetích zemích. Nařízení o kapitálových požadavcích například v současné době neupřesňuje, zda se různé úpravy TLAC[21] pro G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech vztahují rovněž na dceřiné podniky G-SVI, které se nacházejí ve třetí zemi. Vzorec[22] pro výpočet přebytku TLAC/MREL dceřiného podniku v rámci obecného režimu odpočtů použitelného na G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech se navíc opírá pouze o požadavek TLAC/MREL pro dceřiný podnik *založený na posouzení rizik*, přičemž vůbec nebyl zohledněn TLAC/MREL, *který není založen na posouzení rizik*. Mezi další problémy patří některé rozpory v textu úrovně 1, zejména pokud jde o vzájemnou interakci ustanovení v nařízení o kapitálových požadavcích a ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank[23], která jsou relevantní pro řešení možných nesrovnalostí mezi požadavky na řešení krize v jednom subjektu a ve více subjektech. V neposlední řadě byly zaznamenány určité problémy, pokud jde o kritéria[24] způsobilosti nástrojů k zajištění souladu s požadavkem na interní TLAC, což je důležité při řešení selhání dceřiných společností v EU, které jsou dceřinými společnostmi globálních systémově významných institucí (G-SVI) mimo EU.

K řešení výše uvedených problémů jsou nezbytné některé cílené změny konkrétních aspektů nařízení o kapitálových požadavcích, které souvisejí s řešením krize. Zejména regulační přístup ke skupinám G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech, včetně těch skupin s řešením krize ve více subjektech, které mají dceřiné podniky ve třetích zemích, musí být lépe sladěn s postupem uvedeným ve standardu TLAC. To by pomohlo zajistit, aby v případě řešení krize každý subjekt řešící krizi a skupina patřící k těmto G-SVI mohly i nadále vykonávat zásadní funkce, aniž by hrozilo riziko šíření krize. Navrhované změny by nezměnily celkovou strukturu rámce, ale zajistily by řádné uplatňování TLAC a MREL.

Za prvé je nezbytné do nařízení o kapitálových požadavcích přímo začlenit speciální obezřetnostní přístup související s nepřímým upisováním nástrojů způsobilých pro interní

---

20 Kapitoly 5.2 až 5.5 důvodové zprávy obsahují podrobná vysvětlení konkrétních problémů.

21 Článek 12a a čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích.

22 Čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích.

23 Článek 12a a čl. 92a odst. 3 nařízení o kapitálových požadavcích a čl. 45h odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

24 Čl. 72b odst. 2 nařízení o kapitálových požadavcích.

MREL (s tzv. postupem „daisy chain“, kdy je využita řetězová vlastnická struktura). Navrhované změny nařízení o kapitálových požadavcích by řešily zjištěné nesrovnalosti mezi nařízením o kapitálových požadavcích a směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize bank, které byly nastíněny v dopise orgánu EBA Evropské komisi ze dne 25. ledna 2021. Přesněji řečeno, režim odpočtů, který vypracoval orgán EBA v souvislosti s návrhem regulačních technických norem podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, by byl přímo začleněn do nařízení o kapitálových požadavcích. Tím by se zajistilo řádné fungování nepřímého upisování interního MREL v rámci skupin řešících krizi s několika úrovněmi vlastnictví v souladu s politickou dohodou dosaženou během jednání o směrnici (EU) 2019/879. Revize by navíc zajistily, že zacházení s kapitálovými investicemi do nástrojů způsobilých pro interní MREL zůstane sladěno jak v rámci pro řešení krize, tak v obezřetnostním rámci, což by umožnilo uvedení metodiky odpočtu vypracované orgánem EBA do praxe a zároveň by se zabránilo nepřiměřené složitosti přístupu k těmto expozicím.

Za druhé je třeba vyjasnit ustanovení nařízení o kapitálových požadavcích týkající se srovnání mezi souhrnem skutečných požadavků TLAC všech skupin řešících krizi v rámci skupiny G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech s teoretickým požadavkem v případě řešení krize v jednom subjektu této skupiny G-SVI[25]. Navrhované změny jsou nezbytné k objasnění toho, do jaké míry mohou orgány příslušné k řešení krize řešit případné nesrovnalosti mezi požadavky v případě řešení krize v jednom subjektu a ve více subjektech. Toho by bylo dosaženo sladěním přístupu podle nařízení o kapitálových požadavcích s přístupem plánovaným podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank[26] a standardu TLAC[27].

Za třetí je nezbytné změnit vzorec pro výpočet přebytku TLAC/MREL dceřiného podniku v rámci obecného režimu odpočtů použitelného pro G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech[28], aby se zajistilo, že tento vzorec v souladu se standardem TLAC zohlední požadavky TLAC/MREL dceřiného podniku založené i nezaložené na riziku. Tím by se zabránilo nadhodnocení přebytku TLAC/MREL u dané dceřiné společnosti.

Za čtvrté by měla být vyjasněna některá ustanovení nařízení o kapitálových požadavcích použitelná pro G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech, aby bylo možné zohlednit dceřiné podniky usazené mimo Unii. Tím by se nařízení o kapitálových požadavcích uvedlo do souladu s odpovídající mezinárodně dohodnutou zásadou TLAC, která se vztahuje na dceřiné podniky usazené ve všech jurisdikcích Rady pro finanční stabilitu.

Za páté jsou zapotřebí některá cílená vyjasnění v souvislosti s požadavkem na kapitál a způsobilé závazky pro instituce, které jsou významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU („interní TLAC“) s cílem zajistit, že dluhové nástroje vydané těmito institucemi mohou splňovat všechna kritéria způsobilosti pro nástroje způsobilých závazků. Důvodem této změny je skutečnost, že v současné době jsou kritéria způsobilosti pro nástroje způsobilých závazků založena na předpokladu, že tyto nástroje jsou vydány subjektem řešícím krizi, a nikoli

[25] Článek 12a a čl. 92a odst. 3 nařízení o kapitálových požadavcích.

[26] Čl. 45d odst. 4 a čl. 45h odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

[27] Oddíl 3 specifikace TLAC předpokládá, že pokud je teoretický požadavek v případě řešení krize v jednom subjektu nižší než součet skutečných požadavků v případě řešení krize ve více subjektech, mohou se příslušné orgány dohodnout na úpravě za účelem minimalizace nebo odstranění tohoto rozdílu (tj. snížením požadavků při řešení krize ve více subjektech). Kromě toho se objasní, že součet skutečných požadavků v případě řešení krize ve více subjektech nesmí být nikdy nižší než teoretický požadavek při řešení krize v jednom subjektu.

[28] Čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích.

dceřinými podniky, na něž se vztahuje požadavek na interní TLAC. Tento nedostatek by byl vyřešen objasněním, že stejné podmínky způsobilosti, které platí pro subjekty řešící krizi, platí obdobně i pro subjekty, které neřeší krizi. To by pak těmto institucím umožnilo splnit požadavek na interní TLAC mimo jiné se způsobilými závazky, jak původně zamýšleli spolunormotvůrci[29].

Tyto navrhované změny nařízení o kapitálových požadavcích mohou hrát zásadní úlohu při zlepšování způsobilosti instituce k řešení krize. Vzhledem k tomu, že odpovídající ustanovení jsou již v Unii použitelná, je třeba navrhované změny provést včas. Potřebu urychleného přijetí dále zvyšuje skutečnost, že bankovní skupiny potřebují vyjasnit mechanismus řetězových vlastnických struktur („daisy chain“), aby mohly rozhodnout, jak nejlépe připravit svou kapacitu pro interní MREL s ohledem na obecnou lhůtu pro splnění požadavků MREL, která je stanovena na 1. ledna 2024, přičemž závazné průběžné cíle musí být splněny do 1. ledna 2022[30].

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh zavádí změny stávajících právních předpisů. Tyto změny jsou plně v souladu se stávajícími ustanoveními politiky v oblasti obezřetnostních požadavků a požadavků na řešení krize pro instituce. Cílem rámce Unie pro řešení krize je zajistit, aby k absorpci ztrát a rekapitalizaci bank docházelo prostřednictvím soukromých prostředků, jakmile se jejich finanční situace zhorší a následně se dostanou do řešení krize. Usnadněním nepřímého upisování interního MREL v rámci skupin řešících krizi, lepším sladěním regulačního přístupu k bankovním skupinám se strategií řešení krize ve více subjektech se standardem TLAC a dalším upřesněním některých kritérií způsobilosti pro splnění požadavku na interní TLAC zlepší tento návrh uplatňování stávajících pravidel Unie, pokud jde o zajištění způsobilosti bankovních skupin k řešení krize. Tento výsledek je v souladu s celkovými cíli rámce Unie pro řešení krize bank, kterými je zajištění finanční stability a snížení podpory ze strany daňových poplatníků při řešení krize bank, a přispěje k dosažení těchto cílů.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Navrhované nařízení má zásadní význam pro náležité uplatňování širšího přezkumu finančních právních předpisů Unie, který byl navržen v roce 2016 a přijat v roce 2019 (balíček opatření ke snížení rizik), jehož cílem je snížit rizika ve finančním sektoru a zároveň podpořit udržitelné financování hospodářské činnosti. Návrh je proto plně v souladu se základními cíli EU, jimiž je podpora finanční stability, snížení podpory ze strany daňových poplatníků při řešení krize bank a přispění k udržitelnému financování ekonomiky.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), tj. ze stejného právního základu jako legislativní akty, které jsou měněny.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Cíli navrhovaného nařízení je doplnit a změnit již existující právní předpisy EU (nařízení o kapitálových požadavcích a směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank), a proto

[29] Čl. 92b odst. 2 nařízení o kapitálových požadavcích.

[30] Čl. 45m odst. 1 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

jich lze nejlépe dosáhnout na úrovni EU spíše než prostřednictvím různých vnitrostátních iniciativ. Schopnost členských států přijímat vnitrostátní opatření je omezená vzhledem k tomu, že nařízení o kapitálových požadavcích a směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank již tyto záležitosti upravují, a změny na vnitrostátní úrovni by byly v rozporu se stávajícími právními předpisy Unie.

Navrhované změny by dále podpořily jednotné uplatňování požadavků obezřetnosti, sbližování postupů dohledu a zajistily rovné podmínky pro bankovní služby na celém jednotném trhu. Těchto cílů nemůže být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni členských států. Pokud by Unie přestala uvedené aspekty regulovat, podléhal by vnitřní trh bankovních služeb různým souborům pravidel, což by vedlo k roztříštění a oslabení nedávno vytvořeného jednotného souboru pravidel v této oblasti.

- **Proporcionalita**

Toto opatření Unie je nezbytné k dosažení cíle zlepšit uplatňování stávajících pravidel Unie, pokud jde o zajištění způsobilosti bankovních skupin k řešení krize. Navrhované změny nepřekračují rámec vybraných ustanovení obezřetnostního rámce Unie pro instituce, která se zaměřují výhradně na opatření k zajištění bezproblémového fungování požadavků na kapitál a způsobilé závazky. Navrhované změny se navíc omezují na otázky, které nelze řešit v rámci stávajícího prostoru pro rozhodování, který poskytují současná pravidla.

- **Volba nástroje**

Navrhuje se, aby opatření byla provedena změnou nařízení o kapitálových požadavcích. Navrhovaná opatření mění stávající pravidla týkající se uplatňování požadavků na kapitál a způsobilé závazky, které jsou stanoveny v nařízení o kapitálových požadavcích. Vhodným nástrojem návrhu je proto nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

K tomuto návrhu není připojeno samostatné posouzení dopadů, neboť tento návrh nemění základní aspekty nařízení o kapitálových požadavcích, ale jeho hlavním cílem je vyjasnit právní vztah mezi dvěma stávajícími nástroji práva Unie, konkrétně mezi nařízením o kapitálových požadavcích a směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize bank, a to tím, že do nařízení o kapitálových požadavcích přímo začlení zvláštní přístup k nepřímému upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL. Tato vyjasnění by zajistila, že oba vzájemně velmi propojené rámce zůstanou do značné míry sladěny. To by pak institucím umožnilo pokračovat ve výpočtu, vykazování a zveřejňování jednoho souboru celkového objemu rizikové expozice a celkové míry expozic pro účely nařízení o kapitálových požadavcích i směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, což by zabránilo nepřiměřenému zvýšení složitosti.

Dopad opatření, která jsou tímto návrhem pozměněna, byl navíc již předmětem analýz v posouzeních dopadů provedených pro nařízení (EU) 2019/876 a směrnici (EU) 2019/879. Zahrnuje to i případnou potřebu vydat dodatečné nástroje způsobilé pro MREL, aby byl splněn interní MREL, jak jej zavedli spolunormotvůrci prostřednictvím revidované směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Návrh obecně vychází z přípravných prací provedených orgánem EBA, zejména pokud jde o vypracování regulačních technických norem, které se týkají nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL v rámci skupin řešících krizi. Cílem návrhu je především zabývat se nezamýšlenými důsledky

stávajícího rámce TLAC/MREL, které vyplývají z pravidel, jež jsou v současnosti obsažena v nařízení o kapitálových požadavcích.

Navrhované změny by měly omezený dopad na administrativní zátěž institucí a náklady na přizpůsobení jejich vnitřních operací, přičemž se očekává, že většina nákladů bude kompenzována tím, že bude umožněno řádné fungování přístupu nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL v rámci skupin řešících krizi, a v případě dotčených institucí přínosy plynoucími ze zlepšeného uznávání dceřiných podniků v třetích zemích a tím, že se dále upřesní způsobilost nástrojů vydaných v souvislosti s požadavkem na interní TLAC.

- **Základní práva**

Unie se zavazuje dodržovat vysokou úroveň ochrany základních práv a je signatářem široké škály úmluv o lidských právech. V této souvislosti není pravděpodobné, že by tento návrh měl přímý dopad na tato práva podle hlavních úmluv OSN o lidských právech, Listiny základních práv Evropské unie, která tvoří nedílnou součást smluv EU, a Evropské úmluvy o lidských právech.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

1) Speciální přístup k nepřímému upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL

Za účelem provedení politické dohody dosažené během jednání o směrnici (EU) 2019/879 se navrhuje zavést přímo do nařízení o kapitálových požadavcích režim odpočtů, který vypracoval orgán EBA v souvislosti s návrhem regulačních technických norem podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Navrhované nařízení proto v čl. 72e odst. 5 nařízení o kapitálových požadavcích zavádí požadavek, aby zprostředkující mateřské podniky v řetězci vlastnictví musely od své kapacity pro interní MREL odečíst objem svých kapitálových investic do nástrojů způsobilých pro interní MREL, včetně kapitálu, které vydaly jejich dceřiné podniky patřící do téže skupiny řešící krizi.

Zavést režim odpočtů je nezbytné. Z hlediska řešení krize tento režim zajišťuje přiměřený přenos ztrát a kapitálu mezi subjekty řešícími krizi a jejich koncovými dceřinými podniky, zabraňuje dvojímu započtení schopnosti dceřiného podniku absorbovat ztráty pro účely splnění interního MREL zprostředkující mateřskou společností a zajišťuje výsledek rovnocenný výsledku úplného přímého upisování nástrojů vydaných koncovými dceřinými podniky ze strany subjektu řešícího krizi. Kromě toho je režim odpočtů nutný i z obezřetnostního hlediska, neboť bez tohoto režimu by individuální ukazatele kapitálové přiměřenosti zprostředkujících mateřských společností náležitě a obezřetně neodrážely jejich skutečnou schopnost absorbovat ztráty, neboť by tyto ukazatele rovněž zahrnovaly schopnost absorbovat ztráty jejich dceřiných podniků. To by mohlo ohrozit řádné fungování zvolené strategie řešení krize, neboť zprostředkující mateřská společnost by mohla využít nejen svou vlastní schopnost absorbovat ztráty, ale také schopnost svého dceřiného podniku před tím, než se zprostředkující mateřská společnost nebo dceřiný podnik stanou neživotaschopnými. Metoda odpočtů zajišťuje, že zprostředkující mateřské společnosti vykazují dostupný kapitál pouze v rozsahu, v jakém souvisí s riziky spojenými s jejich vlastní rozvahou. Tento přístup by navíc přispěl k včasnému uplatňování omezení maximální rozdělitelné částky v souladu s

články 141 a 141b směrnice o kapitálových požadavcích a článku 16a směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a k určení, že zprostředkující mateřská společnost již není životaschopná.

Režim odpočtů by se měl vztahovat na všechny zprostředkující mateřské společnosti, které jsou institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b) až d) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a které jsou povinny dodržovat interní MREL stanovený orgánem příslušným k řešení krize, bez ohledu na to, zda jsou součástí skupin G-SVI. Odkazy na položky způsobilých závazků by proto měly být rovněž chápány tak, že zahrnují závazky způsobilé pro splnění interního MREL podle čl. 45f odst. 2 písm. a) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Režim odpočtů je přísně omezen na zprostředkující mateřské společnosti v souvislosti s nepřímým upisováním nástrojů interního MREL. Proto je třeba změnit čl. 49 odst. 2 nařízení o kapitálových požadavcích pouze s ohledem na expozice, které podléhají novému přístupu stanovenému v čl. 72e odst. 5 nařízení o kapitálových požadavcích. Aby se navíc zajistilo, že nový režim odpočtů zůstane přiměřený, budou instituce moci zvolit kombinaci nástrojů (kapitálu a způsobilých závazků), pomocí nichž zprostředkující mateřská společnost financuje nabytí nástrojů interního MREL svých dceřiných podniků. Toho se dosáhne uplatněním odpočtů nejprve na objem způsobilých závazků zprostředkující mateřské společnosti. Pouze v případě, že by částka, která má být odečtena, překročila objem způsobilých závazků zprostředkující mateřské společnosti, by se musely zbývající odpočty uplatnit na její objem kapitálu pro účely obezřetnostního dohledu, počínaje položkami tier 2 (čl. 66 písm. e) nařízení o kapitálových požadavcích)[31]. Z praktického hlediska to znamená, že zprostředkující mateřská společnost by se mohla zcela vyhnout odpočtům souvisejícím s kapitálem, pokud subjektu řešícímu krizi vydá dostatečné způsobilé závazky pro MREL.

V některých výjimečných případech, zejména pokud se interní MREL a interní TLAC neuplatňují na individuálním základě, ale na konsolidovaném základě[32], může být režim odpočtů nadměrný, což může vést k dvojí sankci v rámci předpokládané metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích. V těchto situacích by měla zprostředkující mateřská společnost absorbovat ztráty svých dceřiných podniků a mít tedy dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, aby pokryla své vlastní potřeby, jakož i potřeby dceřiných podniků v rámci konsolidace. Tyto případy jsou tedy z režimu odpočtů vyňaty[33].

---

31 V případě, že by zbývající odpočty rovněž překročily objem položek kapitálu tier 2 zprostředkující mateřské společnosti, musela by být přesahující částka odečtena od položek vedlejšího kapitálu tier 1 (čl. 56 písm. e) nařízení o kapitálových požadavcích). V případě potřeby by se jakákoli zbývající částka následně odečetla od položek kmenového kapitálu tier 1 zprostředkující mateřské společnosti (čl. 36 odst. 1 písm. j) nařízení o kapitálových požadavcích).

32 Pokud jde o interní MREL, tato skutečnost může být relevantní pro určité mateřské podniky v Unii, které jsou dceřinými podniky skupin z třetích zemí (čl. 45f odst. 1 třetí pododstavec směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank), a pro zprostředkující mateřské společnosti, na které se vztahuje konsolidovaný cíl interního MREL, protože na další dceřiný podnik v řetězci se vztahuje výjimka (čl. 45f odst. 4 písm. b) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank). Kromě toho může být na konsolidovaném základě splněna interní TLAC (čl. 11 odst. 3a nařízení o kapitálových požadavcích).

33 Přístup založený na odpočtu, který orgán EBA veřejně konzultoval v roce 2020, nepředpokládal osvobození od režimu odpočtů v případech, kdy se interní MREL a interní TLAC neuplatňují na individuálním základě, ale na konsolidovaném základě, neboť tento aspekt se objevil až během veřejné konzultace.

Nepřímé upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL by mělo zajistit, aby v případě, že dceřiný podnik dosáhne okamžiku neživotaschopnosti, byly ztráty skutečně přeneseny na subjekt řešící krizi a dotčený dceřiný podnik byl tímto subjektem rekapitalizován. Tyto ztráty tak nemají být absorbovány zprostředkující mateřskou společností, která se stává pouhým prostředkem k přenesení těchto ztrát na subjekt řešící krizi. V důsledku toho a s cílem zajistit, aby výsledek nepřímého upisování byl rovnocenný výsledku plného přímého upisování, jak zamýšleli spolunormotvůrci podle čl. 45f odst. 6 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, je režim odpočtů doplněn o použití rizikové váhy 0 % pro expozice, které tomuto režimu podléhají, a o odpovídající vyloučení těchto expozic z výpočtu celkové míry expozic pákového poměru. To se odráží v čl. 113 odst. 1, čl. 151 odst. 1 a čl. 429a odst. 1 nařízení o kapitálových požadavcích.

Výše popsaný přístup umožňuje provádět nepřímé upisování nástrojů interního MREL v souladu s podmínkami dohodnutými spolunormotvůrci během jednání o směrnici (EU) 2019/879 a zohledněnými v mandátu, který byl udělen orgánu EBA. Tento přístup je navíc jednoduchý, zejména ve srovnání se scénářem, kdy by se nezbytné odpočty uplatnily pouze v rámci pro řešení krize. Zůstane-li přístup stanovený ve dvou značně propojených rámcích, tj. v nařízení o kapitálových požadavcích a ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, ve vzájemném souladu, mohou instituce nadále vypočítávat, vykazovat a zveřejňovat jeden soubor celkového objemu rizikové expozice a celkové míry expozic pro účely nařízení o kapitálových požadavcích a zároveň pro účely směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, čímž se zamezí nepřiměřenému zvýšení složitosti.

Vzhledem k tomu, že speciální přístup vypracovaný orgánem EBA v souvislosti s návrhem regulačních technických norem v rámci mandátu směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank je přímo začleněn do nařízení o kapitálových požadavcích, regulační technické normy již nejsou zapotřebí. V důsledku toho se zrušuje čl. 45f odst. 6 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

2) Srovnání mezi teoretickým požadavkem v případě řešení krize v jednom subjektu a součtem skutečných požadavků při řešení krize ve více subjektech

Článek 12a nařízení o kapitálových požadavcích stanoví, že skupiny G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech musí vypočítat svůj požadavek TLAC uvedený v čl. 92a odst. 1 písm. a) nařízení o kapitálových požadavcích na základě teoretického předpokladu, že by se řešení krize skupiny uskutečnilo v rámci strategie řešení krize v jednom subjektu (teoretický požadavek při řešení krize v jednom subjektu). Tento teoretický požadavek při řešení krize v jednom subjektu pak orgány příslušné k řešení krize porovnají se souhrnem skutečných požadavků TLAC každého subjektu řešícího krizi dané skupiny v rámci strategie řešení krize ve více subjektech (požadavky v případě řešení krize ve více subjektech). Ustanovení nařízení o kapitálových požadavcích, pokud jde o důsledky tohoto srovnání, jsou však nekonzistentní.

Přesněji řečeno, pokud je teoretický požadavek při řešení krize v jednom subjektu *nižší* než součet skutečných požadavků při řešení krize ve více subjektech, čl. 92a odst. 3 nařízení o kapitálových požadavcích aktuálně stanoví, že orgány příslušné k řešení krize *mohou* postupovat v souladu s čl. 45d odst. 4 a čl. 45h odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Naproti tomu poslední pododstavec článku 12a nařízení o kapitálových požadavcích stanoví, že tyto orgány v takovém případě daným způsobem *postupují*. Ve stejném duchu, pokud je teoretický požadavek při řešení krize v jednom subjektu *vyšší* než součet skutečných požadavků při řešení krize ve více subjektech, stanoví čl. 12a druhý pododstavec nařízení o kapitálových požadavcích, že orgány příslušné k řešení krize *mohou* postupovat určitým způsobem, což se zdá být v rozporu s čl. 45h odst. 2 posledním pododstavcem směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Tento poslední

pododstavec předpokládá, že součet skutečných požadavků při řešení krize ve více subjektech[34] nesmí být nikdy nižší než teoretické požadavky při řešení krize v jednom subjektu[35], a objasňuje tak, že v takovém případě je postup orgánů příslušných k řešení krize povinný, a nikoli volitelný.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti se navrhuje změnit článek 12a nařízení o kapitálových požadavcích s cílem vyjasnit, že na základě výpočtu stanoveného v uvedeném článku by orgány příslušné k řešení krize měly vždy jednat v souladu s čl. 45d odst. 4 a čl. 45h odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Ustanovení čl. 92a odst. 3 nařízení o kapitálových požadavcích pak může být zrušeno. Tím se odstraní nesrovnalosti v nařízení o kapitálových požadavcích, sladí ustanovení nařízení o kapitálových požadavcích s ustanoveními směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a se standardem TLAC a zajistí se, aby byly vždy zohledněny veškeré dodatečné požadavky MREL stanovené orgánem příslušným k řešení krize podle čl. 45d odst. 1 písm. b) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

3) Odpočty od položek způsobilých závazků: na riziku nezaložené požadavky na kapitál a způsobilé závazky

Článek 72e nařízení o kapitálových požadavcích stanoví režim odpočtů přímo použitelný na G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech. To je v souladu se standardem TLAC, jehož cílem je zajistit, aby u skupin G-SVI s více než jedním subjektem řešícím krizi byla schopnost každého subjektu řešícího krizi absorbovat ztráty vypočítána bez jakýchkoli expozic vůči jiným subjektům řešícím krizi ve stejné skupině, které odpovídají nástrojům TLAC. Důvodem tohoto ustanovení je minimalizovat riziko šíření krize v rámci skupiny G-SVI a zajistit, aby subjekty řešící krizi měly v případě selhání k dispozici dostatečnou schopnost absorbovat ztráty, která by neměla být snížena ztrátami vyplývajícími z kapitálových investic do nástrojů TLAC uvnitř skupiny. Bez těchto odpočtů by selhání jednoho subjektu řešícího krizi ve skupině G-SVI vedlo ke ztrátám v jiných subjektech řešících krizi v této skupině, a v důsledku toho ke snížení schopnosti těchto subjektů řešících krizi absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace.

Nařízení o kapitálových požadavcích rovněž v čl. 72e odst. 4 stanoví výjimku z tohoto obecného režimu odpočtů. Tato výjimka stanoví, že odpočet položek kapitálu a způsobilých závazků, vydaných dceřiným podnikem a držených jeho mateřskou společností, může být na úrovni mateřské společnosti snížen, pokud se částka tohoto snížení namísto toho odečte na úrovni dceřiného podniku od jeho schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace.

Jednou z podmínek pro snížení odpočtů na úrovni mateřské společnosti a pro odečtení částky tohoto snížení na úrovni dceřiného podniku je to, že dotyčný dceřiný podnik je v přebytku ve vztahu ke svému požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Tento požadavek je vyjádřen jako na riziku založený poměr a na riziku nezaložený poměr podle čl. 92a odst. 1 nařízení o kapitálových požadavcích a čl. 45 odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Vzorec v nařízení o kapitálových požadavcích pro výpočet přebytku dceřiného podniku se však opírá pouze o požadavek založený na riziku. To pak může vést k nadhodnocení

---

[34] Jedná se o minimální požadavek TLAC uvedený v článcích 92a a 494 nařízení o kapitálových požadavcích a jakýkoli dodatečný požadavek MREL stanovený orgánem příslušným k řešení krize podle článku 45d směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

[35] To znamená minimální požadavek TLAC, který by byl použitelný na mateřský podnik skupiny G-SVI, a teoretický dodatečný požadavek MREL vypočtený orgánem příslušným k řešení krize podle čl. 45d odst. 4 písm. b) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

přebytku u těch dceřiných podniků, u nichž je na riziku nezaložený požadavek na kapitál a způsobilé závazky vyšší než požadavek založený na riziku.

Navrhuje se proto změnit vzorec uvedený v čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích. V souladu se standardem TLAC by pak tento vzorec zohledňoval na riziku založené i na riziku nezaložené požadavky na kapitál a způsobilé závazky příslušného dceřiného podniku.

4) Zohlednění dceřiných společností usazených mimo Unii

Článek 12a a čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích se výslovně nevztahují na dceřiné podniky, které se nacházejí ve třetí zemi. Pro bankovní skupiny EU s globální strategií řešení krize ve více subjektech proto nemusí být možné zohlednit dceřiné podniky usazené mimo Unii. To je důležité například při srovnání součtu skutečných požadavků při řešení krize ve více subjektech s teoretickým požadavkem při řešení krize v jednom subjektu podle článku 12a nařízení o kapitálových požadavcích. Toto srovnání by muselo být provedeno mezi teoretickým požadavkem při řešení krize v jednom subjektu, který by zahrnoval celou skupinu, a součtem požadavků při řešení krize ve více subjektech, které by byly určeny pouze pro subjekty řešící krizi v EU. Ve stejném duchu by výjimka z obecného režimu odpočtů použitelného na G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech stanovená v čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích nemohla být uplatněna, pokud se dotčený dceřiný podnik nachází v třetí zemi.

S cílem sladit přístup k dceřiným podnikům ze třetích zemí podle nařízení o kapitálových požadavcích s přístupem uvedeným v odpovídajícím standardu TLAC, který se vztahuje na subjekty usazené ve všech jurisdikcích Rady pro finanční stabilitu, se navrhuje změnit článek 12a a čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích tak, aby se vyjasnilo, že obě ustanovení se rovněž vztahují na dceřiné podniky usazené mimo Unii.

Použití čl. 72e odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích musí být omezeno na případy, kdy se na dotčené dceřiné podniky vztahuje režim třetí země pro řešení krize. Bez platného místního režimu řešení krize a existence orgánu příslušného k řešení krize nebo jiného orgánu vykonávajícího obdobné pravomoci by totiž neexistovaly žádné věrohodné právní prostředky, které by zajistily, aby kapitálový přebytek, který by byl prakticky převeden na mateřskou instituci v EU prostřednictvím snížených odpočtů na úrovni mateřské společnosti, mohl být skutečně převeden v případě, že by se dceřiný podnik stal platebně neschopným. Je tomu tak proto, že bez místního režimu řešení krize by instituce v krizové situaci podléhaly insolvenčnímu řízení v souladu s právními předpisy třetí země. V důsledku toho by mateřská společnost musela během insolvenčního řízení dceřiného podniku soutěžit o splacení nesplacených pohledávek s ostatními věřiteli.

5) Objasnění způsobilosti dluhových nástrojů vydaných v souvislosti s požadavkem na interní TLAC

Článek 92b nařízení o kapitálových požadavcích stanoví požadavek na interní TLAC pro významné dceřiné podniky G-SVI mimo EU, které nejsou subjekty řešícími krizi. Tento požadavek lze splnit pomocí nástrojů kapitálu a nástrojů způsobilých závazků, jak je uvedeno v čl. 92b odst. 2. Zatímco kritéria způsobilosti pro nástroje způsobilých závazků vycházejí z předpokladu, že tyto nástroje jsou vydány subjektem řešícím krizi[36], subjekty, na něž se vztahuje požadavek na interní TLAC, ze své podstaty subjekty řešícími krizi nejsou[37]. Dluhové nástroje vydané těmito subjekty proto nemohou splňovat všechna kritéria

[36] Ustanovení čl. 72b odst. 2 písm. c), k), l) a m) nařízení o kapitálových požadavcích.

[37] Čl. 92b odst. 1 nařízení o kapitálových požadavcích.

způsobilosti pro nástroje způsobilých závazků. V důsledku toho a na rozdíl od čl. 92b odst. 2 nařízení o kapitálových požadavcích mohou být tyto instituce povinny splnit svůj požadavek na interní TLAC pouze kapitálem.

S cílem vyřešit tuto právní mezeru se za čl. 72b odst. 2 třetí pododstavec nařízení o kapitálových požadavcích doplňuje nový pododstavec. Tento pododstavec objasňuje, že pro účely interní TLAC musí být odkazy na subjekt řešící krizi chápány jako odkazy na subjekt, na který se vztahuje požadavek stanovený v článku 92b nařízení o kapitálových požadavcích. To umožňuje významným dceřiným společnostem G-SVI mimo EU vydávat, a tudíž používat nástroje způsobilých závazků ke splnění požadavku na interní TLAC, jak zamýšleli spolunormotvůrci.

2021/0343 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2014/59/EU, pokud jde o obezřetnostní přístup ke skupinám globálních systémově významných institucí se strategií řešení krize ve více subjektech a metodiku nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[38],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[39],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879[40], nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877[41] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876[42] pozměnily rámec Unie pro řešení krize bank prostřednictvím změn směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[43], nařízení Evropského

38 Úř. věst. C, , s. .

39 Úř. věst. C, , s. .

40 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).

41 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 226).

42 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

43 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014[44] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[45]. Tyto změny byly nezbytné k provedení mezinárodní specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC) v Unii (dále jen „standard TLAC“)[46] pro globální systémově významné banky a k lepšímu uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL) pro všechny banky. Revidovaný rámec Unie pro řešení krize bank by měl lépe zajistit, aby k absorpci ztrát a rekapitalizaci bank docházelo prostřednictvím soukromých prostředků, jakmile se tyto banky stanou finančně neživotaschopnými a následně se ocitnou v procesu řešení krize.

(2) Článek 12a nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že skupiny globálních systémově významných institucí (G-SVI) se strategií řešení krize, v jejímž rámci by mohlo dojít k řešení krize více než jednoho subjektu skupiny (strategie řešení krize ve více subjektech), vypočítají svůj na riziku založený požadavek na kapitál a způsobilé závazky za teoretického předpokladu, že řešení krize bude probíhat pouze u jednoho subjektu skupiny, přičemž ztráty a potřeby rekapitalizace všech dceřiných podniků této skupiny budou převedeny na subjekt řešící krizi (strategie řešení krize v jednom subjektu). V souladu se standardem TLAC by tento výpočet měl zohlednit všechny subjekty ze třetích zemí, které patří ke G-SVI a které by byly subjekty řešícími krizi, jestliže by byly usazeny v Unii.

(3) Podle čl. 45h odst. 2 třetího pododstavce směrnice 2014/59/EU a standardu TLAC nesmí být součet skutečných požadavků na kapitál a způsobilé závazky skupiny G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech nižší než teoretický požadavek této skupiny v rámci strategie řešení krize v jednom subjektu. Nařízení (EU) č. 575/2013, konkrétně článek 12a a čl. 92a odst. 3, by mělo být sladěno s odpovídajícími ustanoveními směrnice 2014/59/EU a mělo by zajistit, aby orgány příslušné k řešení krize vždy jednaly v souladu s uvedenou směrnicí a zohlednily jak požadavky na kapitál a způsobilé závazky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, tak veškeré dodatečné požadavky na kapitál a způsobilé závazky stanovené v souladu s článkem 45d směrnice 2014/59/EU. To by orgánům příslušným k řešení krize nemělo bránit v tom, aby dospěly k závěru, že jakákoli úprava za účelem minimalizace nebo odstranění rozdílu mezi součtem skutečných požadavků na kapitál a způsobilé závazky skupiny G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech a teoretickým požadavkem této skupiny v rámci strategie řešení v jednom subjektu, kdy je tento součet vyšší než teoretický požadavek, by byla nevhodná nebo v rozporu se strategií řešení krize ze strany G-SVI.

(4) Článek 92b nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že požadavek na kapitál a způsobilé závazky pro významné dceřiné podniky G-SVI mimo EU, které nejsou subjekty řešícími krizi, lze mimo jiné splnit pomocí nástrojů způsobilých závazků. Kritéria

---

[44] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

[45] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

[46] Rada pro finanční stabilitu, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet* (Zásady týkající se kapacity pro absorpci ztrát a rekapitalizaci u globálních systémově významných bank (G-SVB) v případě řešení krize, specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC)), 9.11.2015.

způsobilosti pro nástroje způsobilých závazků stanovená v čl. 72b odst. 2 písm. c), k), l) a m) nařízení (EU) č. 575/2013 však předpokládají, že vydávající subjekt je subjektem řešícím krizi. Mělo by být zajištěno, aby tyto významné dceřiné podniky mohly vydávat dluhové nástroje, které splňují všechna kritéria způsobilosti, jak bylo původně zamýšleno.

(5) Podle čl. 72e odst. 4 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013 mohou orgány příslušné k řešení krize povolit instituci G-SVI se strategií řešení krize ve více subjektech odpočet určitých investic do kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků jejích dceřiných podniků, které nepatří do stejné skupiny řešící krizi, a to odečtením nižší upravené částky stanovené orgánem příslušným k řešení krize. Ustanovení čl. 72e odst. 4 druhého pododstavce uvedeného nařízení vyžaduje, aby v takových případech byl rozdíl mezi upravenou částkou a původní částkou odečten od kapacity dotčených dceřiných podniků pro absorpci ztrát a rekapitalizaci. V souladu se standardem TLAC by tento přístup měl zohlednit na riziku založené i na riziku nezaložené požadavky na kapitál a způsobilé závazky dotčeného dceřiného podniku. Kromě toho by tento přístup měl být použitelný na všechny dceřiné podniky z třetích zemí, které patří k dané G-SVI, pokud tyto dceřiné podniky podléhají místnímu režimu řešení krize, který je rovnocenný mezinárodně dohodnutým standardům.

(6) S cílem uvést do praxe přístup nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL v rámci skupin řešících krizi a zajistit, aby tento přístup byl z obezřetnostního hlediska správný, byl Evropský orgán pro bankovnictví (EBA) podle čl. 45f odst. 6 směrnice 2014/59/EU pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem pro upřesnění metodiky pro takovou nepřímou emisi způsobilých nástrojů. Jak však zdůraznil orgán EBA ve svém dopise Komisi ze dne 25. ledna 2021, mezi požadavky na přenesení pravomoci stanovenými ve směrnici 2014/59/EU a stávajícími obezřetnostními pravidly stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013 existovalo několik nesrovnalostí, které neumožnily uplatnění obezřetnostního přístupu nezbytného k tomu, aby byl mandát splněn tak, jak bylo původně zamýšleno. Přesněji řečeno, orgán EBA konstatoval, že nařízení (EU) č. 575/2013 neumožňuje odpočet nástrojů způsobilých pro interní MREL a následně použití vhodné rizikové váhy ve všech případech, které jsou relevantní pro mandát podle směrnice 2014/59/EU. Podobné problémy byly zjištěny v oblasti požadavku na pákový poměr, který je stanoven nařízením (EU) č. 575/2013. S ohledem na tato právní omezení by metodika vypracovaná orgánem EBA měla být začleněna přímo do nařízení (EU) č. 575/2013. Mandát k vypracování návrhů regulačních technických norem stanovený v čl. 45f odst. 6 směrnice 2014/59/EU by proto měl být zrušen.

(7) V souvislosti s nepřímým upisováním nástrojů způsobilých pro interní MREL ze strany subjektů řešících krizi podle revidovaného rámce Unie pro řešení krize bank by zprostředkující mateřské společnosti měly mít povinnost odečíst svých vlastních zdrojů způsobilých pro interní MREL plnou výši kapitálových investic a způsobilých závazků, které vydaly jejich dceřiné podniky patřící do téže skupiny řešící krizi. Tím se zajistí řádné fungování interních mechanismů pro absorpci ztrát a rekapitalizaci v rámci skupiny a zamezí se dvojímu započtení zdrojů způsobilých pro interní MREL dceřiného podniku pro účely splnění vlastního interního MREL zprostředkující mateřskou společností. Kromě toho, bez těchto odpočtů by individuální ukazatele kapitálové přiměřenosti zprostředkujících mateřských společností neodrážely přiměřeným a obezřetným způsobem jejich skutečnou schopnost absorbovat ztráty, neboť tyto ukazatele by rovněž zahrnovaly schopnost absorbovat ztráty jejich dceřiných podniků. Mohlo by tak dojít k ohrožení řádného provádění zvolené strategie

řešení krize, neboť zprostředkující mateřská společnost by mohla využít nejen svou vlastní schopnost absorbovat ztráty, ale také schopnost svého dceřiného podniku předtím, než se zprostředkující mateřská společnost nebo dceřiný podnik stanou dále neživotaschopnými. Odpočty by se měly nejprve uplatnit na položky způsobilých závazků zprostředkujících mateřských společností. V případě, že by částka, která má být odečtena, překročila částku položek způsobilých závazků zprostředkujících mateřských společností, měla by být zbývající částka odečtena od jejich položek tier 2. Aby bylo zajištěno, že režim odpočtů zůstane přiměřený, neměl by se tento režim používat ve výjimečných případech, kdy se interní MREL uplatňuje pouze na konsolidovaném základě.

(8) Nepřímé upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL by mělo zajistit, aby v případě, že dceřiný podnik dosáhne okamžiku neživotaschopnosti, byly ztráty skutečně přeneseny na subjekt řešící krizi a dotčený dceřiný podnik byl tímto subjektem rekapitalizován. Tyto ztráty by proto neměly být absorbovány zprostředkující mateřskou společností, která by se měla stát pouhým prostředkem k přenesení těchto ztrát na subjekt řešící krizi. Posléze, a aby se zajistilo, že výsledek nepřímého upisování bude rovnocenný výsledku úplného přímého upsání, jak je stanoveno v pověření uvedeném v čl. 45f odst. 6 směrnice 2014/59/EU, by odečtené expozice měly pro výpočet celkového objemu rizikové expozice obdržet rizikovou váhu 0 % a měly by být vyloučeny z výpočtu celkové míry expozic.

(9) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž úplné harmonizace obezřetnostního přístupu ke kapitálovým investicím zprostředkujících mateřských společností, pokud jde o vnitřní zdroje jejich dceřiných podniků způsobilé pro interní MREL, a cílené revize požadavků na kapitál a způsobilé závazky pro G-SVI a pro významné dceřiné podniky G-SVI mimo EU, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a lze je proto z důvodu rozsahu opatření lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(10) Aby se zajistilo, že instituce budou mít dostatek času na zavedení speciálního přístupu k nepřímému upisování nástrojů způsobilých pro interní MREL, včetně nového režimu odpočtů, měla by se ustanovení, která tento přístup stanovují, stát použitelnými šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost.

(11) Nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2014/59/EU by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1
Změny nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) v čl. 4 odst. 1 se vkládá nový bod 130a, který zní:

„130a) „příslušným orgánem třetí země“ orgán třetí země vymezený v čl. 2 odst. 1 bodu 90 směrnice 2014/59/EU;“

2) článek 12a se nahrazuje tímto:

„Článek 12a

Konsolidovaný výpočet pro G-SVI s více subjekty řešícími krizi

Pokud alespoň dva subjekty G-SVI patřící k téže G-SVI jsou subjekty řešícími krizi nebo subjekty ze třetích zemí, které by byly subjekty řešícími krizi, kdyby byly usazeny v Unii, vypočítá mateřská instituce v EU dané G-SVI výši kapitálu a způsobilých závazků podle čl. 92a odst. 1 písm. a). Tento výpočet se provádí na základě konsolidované situace mateřské instituce v EU, jako by byla jediným subjektem řešícím krizi v rámci dané G-SVI.

Orgány příslušné k řešení krize postupují v souladu s čl. 45d odst. 4 a čl. 45h odst. 2 směrnice 2014/59/EU.“;

3) v čl. 49 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Tento odstavec se nepoužije na odpočty stanovené v čl. 72e odst. 5.“;

4) v čl. 72b odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely článku 92b se odkazy na subjekt řešící krizi v písmenech c), k), l) a m) tohoto odstavce rovněž považují za odkazy na instituci, která je významným dceřiným podnikem G-SVI mimo EU.“;

5) článek 72e se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud mateřská instituce v EU nebo mateřská instituce v členském státě, na niž se vztahuje článek 92a, má přímé, nepřímé nebo syntetické kapitálové investice do kapitálových nástrojů nebo nástrojů způsobilých závazků jednoho nebo více dceřiných podniků, které nepatří do stejné skupiny řešící krizi jako daná mateřská instituce, může orgán příslušný k řešení krize této mateřské instituce po náležitém přihlédnutí ke stanovisku orgánů příslušných k řešení krize nebo příslušných orgánů třetí země kteréhokoli dotčeného dceřiného podniku povolit mateřské instituci odečíst tyto kapitálové investice odečtením nižší částky, kterou určí orgán příslušný k řešení krize této mateřské instituce. Tato upravená částka se však musí rovnat minimálně částce m, která se vypočte takto:

$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

kde:

i = index označující dceřiný podnik;

OP_i = objem kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřskou institucí;

LP_i = objem nástrojů způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřskou institucí;

β = procentní podíl kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřským podnikem vypočítaný takto:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\textit{objem všech kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i}}$$

O_i = objem kapitálu dceřiného podniku i, bez zohlednění odpočtu vypočteného v souladu s tímto odstavcem;

L_i = objem způsobilých závazků dceřiného podniku i, bez zohlednění odpočtu vypočteného v souladu s tímto odstavcem;

r_i = poměr použitelný na dceřiný podnik i na úrovni jeho skupiny řešící krizi v souladu s čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení a čl. 45c odst. 3 prvním pododstavcem písm. a) směrnice 2014/59/EU nebo v případě dceřiných podniků ze třetích zemí rovnocenný požadavek v rámci řešení krize, který se vztahuje na dceřiný podnik i ve třetí zemi, v níž má sídlo, pokud je tento požadavek splněn nástroji, které by byly považovány za kapitál nebo způsobilé závazky podle tohoto nařízení;

$aRWA_i$ = celkový objem rizikové expozice subjektu G-SVI i vypočtený podle čl. 92 odst. 3 s přihlédnutím k úpravám stanoveným v článku 12a;

w_i = poměr použitelný na dceřiný podnik i na úrovni jeho skupiny řešící krizi v souladu s čl. 92a odst. 1 písm. b) tohoto nařízení a čl. 45c odst. 3 prvním pododstavcem písm. b) směrnice 2014/59/EU nebo v případě dceřiných podniků ze třetích zemí rovnocenný požadavek v rámci řešení krize, který se vztahuje na dceřiný podnik i ve třetí zemi, v níž má sídlo, pokud je tento požadavek splněn nástroji, které by byly považovány za kapitál nebo způsobilé závazky podle tohoto nařízení;

$aLRE_i$ = celková míra expozic subjektu G-SVI i vypočtená v souladu s čl. 429 odst. 4.

Pokud je mateřské instituci v souladu s prvním pododstavcem povoleno odečíst upravenou částku, dceřiný podnik odečte rozdíl mezi objemem kapitálových investic do kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků podle prvního pododstavce a touto upravenou částkou.“;

b) doplňuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Instituce a subjekty, které musí splnit požadavky článku 45c směrnice 2014/59/EU a které samy nejsou subjekty řešícími krizi, odečtou od položek způsobilých závazků své kapitálové investice do kapitálu a způsobilých závazků splňujících podmínky čl. 45f odst. 2 uvedené směrnice svých dceřiných podniků, které patří do stejné skupiny řešící krizi.

Odpočet se nevztahuje na instituce a subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, pokud jsou povinny splnit požadavek uvedený v článcích 45c a 45d směrnice 2014/59/EU na konsolidovaném základě.

Pro účely tohoto odstavce se odkazem na položky způsobilých závazků rozumí rovněž odkaz na způsobilé závazky uvedené v čl. 45f odst. 2 písm. a) směrnice 2014/59/EU.“;

6) v článku 92a se zrušuje odstavec 3;

7) v článku 113 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pro výpočet objemů rizikově vážených expozic se rizikové váhy použijí na všechny expozice, pokud nejsou odečteny od kapitálu nebo nejsou předmětem přístupu stanoveného v čl. 72e odst. 5 prvním pododstavci, v souladu s ustanoveními oddílu 2. Použití rizikových vah vychází z kategorie expozice, do níž je expozice zařazena, a v míře, která je stanovena v oddíle 2, z její úvěrové kvality. Úvěrovou kvalitu lze vymezit odkazem na úvěrová hodnocení vypracovaná externími

ratingovými agenturami nebo úvěrová hodnocení vypracovaná exportními úvěrovými agenturami podle oddílu 3.“;

8) v článku 151 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Objemy rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko u expozic, které patří do jedné z kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. a) až e) a písm. g), se vypočítají v souladu s pododdílem 2, pokud nejsou odečteny od kapitálu nebo nejsou předmětem přístupu stanoveného v čl. 72e odst. 5 prvním pododstavci.“;

9) v čl. 429a odst. 1 se doplňuje nové písmeno q), které zní:

„q) částky, které jsou předmětem přístupu stanoveného v čl. 72e odst. 5 prvním pododstavci.“

Článek 2
Změna směrnice 2014/59/EU

V článku 45f směrnice 2014/59/EU se zrušuje odstavec 6.

Článek 3
Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [*Úřad pro publikace vloží datum = datum vstupu v platnost*].

Ustanovení čl. 1 bodu 3, bodu 5 písm. b) a bodů 7, 8 a 9 a článku 2 se však použijí ode dne [*Úřad pro publikace vloží datum = 6 měsíců ode dne vstupu v platnost*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*